

להקת המחול "קמע" הכוריאוגרף תמיר גינץ והיצירה "במדבר דברים" 2014 ראיון עם תמיר גינץ בתאריך 25/12/14 בעת ביקור אולפן למחול מגידו בבאר-שבע בבית להקת "קמע" מראיינת ועורכת: אריאלה שפושניק היוצר אישר את התוכן

תמיר גינץ שואף ופועל למצב את הלהקה כלהקה המתבססת על רקדנים "וירטואוזיים" כדבריו. יכולת גבוהה בטכניקת הבלט הקלאסי היא הבסיס המשמעותי בבחירת צוות הרקדנים ללהקה. הלהקה מתאמנת כל יום בטכניקת הבלט הקלאסי ואילו בטכניקת גרהם- הטכניקה השנייה אותה מחשיב תמיר כבסיס ויסוד ליכולת טכנית של הרקדן, מתקיים שיעור אחד בשבוע. יחד עם זאת, מציין תמיר, שהשאיפה היא להצליח ולהקנות לרקדנים יכולת ביטוי גופנית ואישית עם מוטיבציה רגשית. בבחירת הרקדנים ללהקה מציין תמיר את העובדה שהוא מחפש רקדנים עם אישיות ואוסף הרקדנים יוצר "גלריה" של דמויות בעלות אישיות ייחודית. חזונו של תמיר מתמקד ברצון ליצור להקה של רקדנים "שיודעים לרקוד" כדבריו- שילוב של יכולת טכנית גבוהה הנשענת על הטכניקה הקלאסית והטכניקה המודרנית של מרתה גרהם יחד עם נוכחות בימתית ייחודית אישית.

שפת התנועה: ביצירותיו תמיר יוצר שפה חדשה של מחול עכשווי- מודרני, הנשענת על האיכויות הטכניקה של הבלט הקלאסי וטכניקות מודרניות כאשר המוטיבציה העומדת בבסיס חיבור תנועה הנה הנעה מדימוי רגשי. כך לדברי תמיר גינץ נוצרת שפה חדשה.

תהליכי יצירה: תהליך היצירה של תמיר גינץ הינו "מסע" של "סיעור מוחות" עם אנשי אמנות הקרובים לליבו ובראשם איש התאורה שי יהודאי. בתהליך זה, מתקיים דיאלוג יצירתי העוסק בעיצוב האור, המוזיקה, התלבושות והתפאורה וזאת כמעט תמיד עוד בטרם נוצרה התנועה הראשונה ביצירה. ישנה השראה הדדית ואז מתחיל התהליך התנועתי. בתהליך יצירת שפת התנועה ליצירה הרקדנים לוקחים חלק משמעותי ופעיל. הרקדנים מביאים, מתוך עצמם, דרך אימפרוביזציות מונחות, את התנועה האישית שלהם הנוצרת כתגובה להנחיה הכוללת דימויים רגשיים, מצבים דרמטיים המאפיינים את היצירה העתידית, אותם נותן תמיר לרקדנים. מתוך אוסף התנועות "דולה" תמיר תנועות המתחברות אל תנועותיו הוא. החומר התנועתי עובר "טרנספורמציה". משמעותית ביותר היא העבודה על דואטים שם הרקדנים נמצאים בתהליך היצירה במקום מאוד מרכזי. שיתוף זה מעניק לרקדנים את המעורבות הרבה המעשירה את שפת התנועה ומבטיחה שהרקדן קרוב אל התנועה אשר צומחת מתוך יכולתו האישית יחד עם השילוב בשפת התנועה של תמיר גינץ. כל יצירה מגיעה מאמירה רגשית, אסוציאטיבית לא אבסטרקטית. ישנה סמליות ופיתוח החומרים דרך מטפורות ודימויים. ביצירותיו שואף תמיר ליצור על הבמה מספר "מרכזי פעילות" כמו "עולם" בו נוצרות ופועלות מספר התרחשויות בו זמנית. הצופה ובחירתו במה להתמקד הופך לפעיל ונוכח בחוויה אותה ייקח עימו בתום המופע.